

Lenze L. Bouwers

Poolklimaat

Gedicht

Kies ik voor de laatste verlatenheid?
De leegte van de woestijn? Nee, want zand
is veelkleurig, kan stuiven. In de brand-
haard zonlicht raak ik mijn bewustzijn kwijt.

De wachtkamer van het woord in de tijd
kan overal zijn? Dat hangt van de bloedband
af, een genenkwestie in vertrouwd land.
Het onbewuste kent een eigen strijd.

Ik voel me meer een ijsbeer en haar jong,
ingesneeuwd, speurend naar helder smeltwater.
Gelovend dat het jachtseizoen komt.

Trage hartslag, moeder die sprookjes zong,
tot stuwend bloed op z'n topkracht door pompt,
de zeerob wordt opgevreten voor later.